

цію машин і механізмів; оцінка виявлених резервів і розробка заходів щодо використання активної частини основних засобів[3, с.150].

Список використаних джерел:

1. Барабаш Н. Аналіз господарської діяльності / За ред. Барабаш Н. – Київ: КНЕУ, 2002. – 552 с.
2. Бутенець Ф.Ф. Аудит: Підручник для спеціалістів « Облік і аудит» вищих навчальних закладів.- друге видання, перероб. та доп./ Ф.Ф. Бутинець – Житомир: ЖІТІ: ПП « Рута», 2003. – 680 с.
3. Шкарабан С.І. Економічний аналіз діяльності промислових підприємств/ За ред.Шкарабана С. І., Сапачова М. І. – Тернопіль: ТАНГ, 1999.-406с.
4. Економічний аналіз: навчальний посібник за редакцією академіка НАНУ, проф. М.Г. Чумаченка, – К: КНЕУ, 2001.- 424с.
5. Івахненко В. М. курс лекцій економічного аналізу: Навчальний посібник/ В.М. Івахненко – Київ: Знання – прес, 2001: – 206с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Серединська В. М.

*Мартинів Наталія,
студентка групи РКзм -52*

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Згідно із Законом України від 16.07.1999 р. № 996-XIV(зі змінами і доповненнями) «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» підприємства зобов'язані складати фінансову звітність на підставі даних бухгалтерського обліку. Треба зазначити, що з 1 січня 2000 р. змінилися акценти у визначенні мети бухгалтерського обліку та його завдань. Якщо раніше мета обліку зводилася до контролю за наявністю ресурсів, зберіганням соціалістичної власності й організацією господарського розрахунку, то тепер метою обліку визнається забезпечення складання фінансової звітності для користувачів та прийняття ними рішень на основі повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності й рух коштів підприємства [1].

Фінансова звітність забезпечує інформаційні потреби користувачів із питань, які є для них важливими:

- а) придбання, продаж цінних паперів та володіння ними;
- б) участь у капіталі підприємства;
- в) оцінка якості управління підприємством;
- г) оцінка спроможності підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання;
- д) забезпеченість зобов'язань підприємства;
- е) визначення суми дивідендів, що підлягають розподілу;
- є) регулювання діяльності підприємства;
- ж) інші рішення.

Оскільки існують різні групи користувачів, логічно передбачити, що кожна з них може мати різні інформаційні потреби. Тому, для того, щоб результати аналізу могли бути використані за призначенням, необхідно визначити інформаційні потреби таких користувачів. Для чого слід вивчити характер рішень, які приймаються кожною такою групою. Іншими словами, фінансова інформація, втілена у фінансовій звітності, має бути орієнтована на прийняття рішень певною групою користувачів.

У зв'язку з цим визначено коло користувачів фінансової звітності, рішення яких впливатимуть на підприємство та інформаційні потреби яких зумовлюють застосування при аналізі тих чи інших прийомів і показників.

Користувачів фінансової звітності можна умовно розділити на групи в залежності від їх аналітичних потреб, які представлені в табл.1.

Таблиця 1.

Користувачі фінансової звітності

Користувачі					
менеджери підприємства	акціонери	кредитори	покупці	Персонал	статистичні органи
Зацікавленість користувачів					
оцінка ефективності діяльності прийняття управлінських рішень	оцінка ефективності власного капіталу	визначення наявності коштів для погашення кредитів, виплати процентів та зобов'язань	оцінка ділової активності	Оцінка стабільності діяльності і перспектив на майбутнє	статистичні узагальнення

Загальноприйнятим є розподіл користувачів фінансової звітності на внутрішніх і зовнішніх. До внутрішніх користувачів фінансової звітності належать: вище керівництво організації, а також менеджери відповідних рівнів. За даними звітності вони визначають правильність

прийнятих рішень та ефективності структури капіталу, а також основні напрями політики дивідендів, складають прогностичні форми звітності та здійснюють попередні розрахунки фінансових показників майбутніх звітних періодів, оцінюють можливість злиття з іншою організацією або її придбання, доцільність структурної організації.

Зовнішні користувачі фінансової звітності поділяють на 2 групи:

- 1) користувачі, безпосередньо зацікавлені в діяльності підприємства;
- 2) користувачі, опосередковано зацікавлені в ній[4].

Щоб фінансова звітність задовольняла інформаційні потреби різних категорій користувачів, вона повинна складатися відповідно до певних принципів, а саме: принцип обачності, повного висвітлення, принцип автономності, принцип послідовності, безперервність, принцип нарахування та відповідності доходів і витрат, принцип превалювання сутності над формою, принцип історичної собівартості, принцип грошового вимірника, принцип періодичності.

Фінансова звітність повинна бути достовірною. Інформація наведена у фінансовій звітності, є достовірною, якщо вона не містить помилок та перекозчень, які здатні вплинути на рішення користувачів звітності.

Фінансова звітність також повинна надавати можливість користувачам порівнювати:

- фінансові звіти підприємств за різні періоди;
- фінансові звіти різних підприємств.

Фінансова звітність у ринковій економіці служить засобом регулювання ринку цінних паперів, переливу капіталів з менш привабливих сфер діяльності у більш привабливі, що сприяє оздоровленню економіки

Список використаних джерел:

1. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік і фінансова звітність в Україні/С.Ф. Голов, О.Г. Величко. – Дніпропетровськ: ПОВ «Баланс – Клуб», 2000. – 832с.
2. Верига Ю. Фінансова звітність підприємств України: сучасний стан і шляхи удосконалення/Ю. Верига // Регіональні перспективи. – 2001. – № 2-3. – с. 22-23.
3. Пушкар М.С. Фінансовий облік: Підручник /М.С. Пушкар. – Тернопіль «Карт-бланш», 2002р. – 628 с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Саченко С. І.